

Lth Beets A.

Waleton, J.J.P. (Jr.)

1 (1880)

Hooftgeachtte Ambtgenoot.

Ontvang mijner dank voor uw critiek
op mijn stuk, ~~zede~~^{gister} avond terugontvangen.
Ik kan niet ontkennen dat ik ze eenigzins
gunstiger gewaant had, maar des te meer
verblijdt het mij, mijn stuk u ter lezing te
hebben gegeven, en ben ik u dankbaar voor
de moeite, die u mij daer aan heeft
willen besteden. Van den Palm's verta-
ling heb ik doorloopen gebruikt, en zie
graag kon ik ontkennen dat men den
lezer, iets per se schoons leert. maar het
heeft mij toch geschied dat zijne vertaling
het oorspronkelijke niet teruggeeft, zodat hij
er meermalen maar iets van gemaakt heeft;
en al te veel is afgevekt ^{van} wat er letterlijk staat.
Nu wil ik gaarne geloven dat men accuraat

er correct vertalende, meindij welken,
dender, vlocierder hollandsch schrijven
kan dan ik gadao heb; ik ben daar volkomen
van overtuigd; maar uwe critiek die ik zes
op prijs stel, waarom ik u bijzonder dank
baan ben, lezende, zijt stolt erkele may, bij
nij opgekome, waarom ik niet de in discretie
zal hebben, in het antwoord te vragen, maar die
ik toch ook zelf mij niet beest woordt was; o.a.
is het geoorloofd om bij de vertaling van esbrijdel
boek te doen als bij ieder ander boek, en zoude zint
al te veel te binden aan den zinbouw, de zin,
dijns era. van het oorspronkelijk, de gedachte aller
temstijgers in ^(in eam) hollandsch gewaad? De Staten,
vertaling deed dit niet, Luther deed het ook niet
maar toch ook niet volkomen; kan het ook radicaal
wel niet behoud van het ook formeel zoo eigenaardig
karakter des schrifts? Beiden: zou het mogelijk zijn
zoo te vertalen dat is het eigenaardige van het
oorspronkelijk bewaard blijft, in de vertaling zoud
voortdurende aantekening en helderheid te grieve
is? Ook de hebr. uitdrukkingen zijn dikwijls zoo
afgebroken, kort, en enigzins ^(-sjuist deen-) dat zij
zelf in het oorspronkelijk zeer beswaarde te begrijpen
zijn; moet deze onduidelijkheid niet in de verto.

lijng words overgebracht; dus vermeend; Als
zij verneders words zoudt dat de vertaling part.
phrase wordt of juist a. i. b. v. d. Palm niet zelfs
het geval is, de zin zij poente verliest?
Maar ook op die 3 andere vragen hoop ik dat
vont gritha arbeid mij nog wel eenig antwoord
zullen geven. Affesien mij van hare aesthetische
aanwende zou ik zoogaarne wille, dat met ^{Ants}
e.a., die niet graag nu hebbeusont lezen, de profen
thier een leeds kenne, zoudt mij verheft zijn, en
oarsaken en gedachtening een kouds zag aan
het, dat dit a. i. niet de hulp onze Statenvert.
moght is; ik zou dan daarom zoogaarne en
vowel gekonne zell. afdruck van het oorspronk.
gh willen bezorg; ik zie nu echts dat ik in d'ij
mij zes vord, van geslaagt heij. en kon ik mijn
werk zelf reeds niet hoog stellen, ben ik blijde
vondalng ges. verleidig meete zulleste hebben
en van de genante iets van te verwacht. Mijn
plan was geweest op de met aantekening van
zinn vertaling mij een niet uitvoerig bespreking
des ghehele profetie te laten volgen; ik zal zien of ik
de vertaling mij een grondig revidereende in des ghehele
ziet op andere wijze, dan niet in de eenh plaats
van de genante, mij eens iets zal konne leveren.

Adertus heb ik in u signaal van ~~u~~ uw
genuktyc vritich; was overtuigd dat ik de
dienst mij bewere, zes maanden ~~af~~ loof mij
met greschte rooykthig, & liefbede

Uwds. anttegnoot

J. G. Waletoef

Bloesendael
D. Aug 1846